

NIEZRÓWNANY (3) *part praet pass pf*

niezrownany (2), **niezrownan** (1).

e jasne, o pochylone; w formach złożonych a jasne, w formie niezłożonej a pochylone.

sg f N niezrównána (1). ◇ A niezrównaną (1). ◇ V niezrównaná (1). ◇ [pl A subst niezrównané.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Taki, którego nie można z niczym porównać; nieporównywalny (3) :

niezrównany z kim, z czym (3): Sprawiedliwość twoią niezrownaną zwyłokością gor nawyłfych/ ani z żadną głębokością morłką RejPs 53v; O Święty vpominku/ niebiełka mądrości/ Od Pána pochodząca [!] z gurney wyłokości. Zacieyłza nádewłzytko co Krol ma ná dworze/ Z bogáctwy nie zrownána/ y z tym co ma morze. WisznTr 22; Izali ták przenawyłsze krolełstwo Chryłtułowe/ y przemozną wípániáłość/ z żadnym włzytkiego światá krolem niezrownaną pompę/ y máiełtat niebiełki opifuią? SkarKaz 122a.

[niezrownany czym: Ia tedy wzięwłzy przed fye człowieká ták wielkiégo/ y rzeczy iego żadnym wiekiem niezrównané [...]] Ważyłem fye tego W.M. ie przypifáć List dedykacyjny J. Januszowskiego do wyd. z 1598 r., [w:] J. Kochanowski, Dzieła wszystkie, tom wstępny, Wrocław 1983, 184.]

Synonimy: nieprzymierzany, nieprzypodobny.

Cf ZRÓWNANY

MF